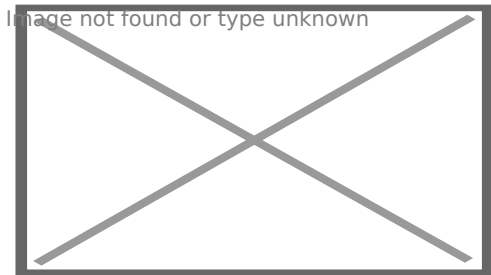

Kształtowanie minimalnych wynagrodzeń

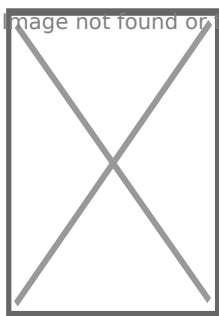
Rzecz będzie o dość "młodym" przepisie i dość szczególnym, gdyż wchodzącym w to, co zwykliśmy nazywać rynkową wyceną pracy, jak i rzutującym nierzadko na rentowność działalności leczniczej.

Mowa bowiem o ustawie o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych.

Coraz częściej podnoszone są głosy, że z jednej strony

władze publiczne stawiają wymogi co do minimalnego wynagrodzenia a z drugiej nie przejmują się niską wyceną kontraktowanych świadczeń.

W pierwszym artykule tej ustawy znajduje się dość precyzyjna definicja, jakiego rodzaju placówek opieki zdrowotnej ustawa ta nie dotyczy. **Nie dotyczy mianowicie praktyk zawodowych** (lekarskich, pielęgniarских). Trudno dociec dlaczego. Daje się ostatnio zaobserwować trend marginalizowania znaczenia praktyk lekarskich. Można się domyślać jedynie, że zjawisko nie zauważania praktyk lekarskich wiąże się z ich małym udziałem w strukturze wydatków na świadczenia zdrowotne finansowane ze środków publicznych. Tymczasem praktyki lekarskie mogą zatrudniać zarówno lekarzy (w szczególnych, wymienionych w ustawie o zawodach lekarza i lekarza dentysty przypadkach), jak i pielęgniarki asystentki i techników z rozmaitych dziedzin

Obwieszczenie Marszałka Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 28 czerwca 2019 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych

Ustawa reguluje ustalanie minimalnych wynagrodzeń dla pracowników wykonujących zawody medyczne oraz niebędących osobami wykonującymi zawody medyczne pracowników działalności podstawowej, którą do kategorii osób ustawa definiuje następująco:

pracownik działalności podstawowej, inny niż pracownik wykonujący zawód medyczny - osoba zatrudniona w ramach stosunku pracy w podmiocie leczniczym, inna niż pracownik wykonujący zawód medyczny, która wykonuje pracę pozostającą w związku z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w komórkach organizacyjnych zakładu leczniczego, których działalność jest związana z udzielaniem świadczeń zdrowotnych, zatrudniona na stanowisku działalności podstawowej określonym w części pierwszej załącznika do rozporządzenia wydanego na podstawie art. 50 ust. 5 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej lub stanowisku analogicznym.

W tym momencie musimy sięgać do wspomnianego wyżej rozporządzenia wydanego na podstawie artykułu 50 ust.5 ustawy o działalności leczniczej. Jest to rozp. regulujące kwalifikacje osób zatrudnionych w podmiotach leczniczych niebędących przedsiębiorcą. Mająca zastosowanie dla definicji pracownika działalności podstawowej tabela ma na koniec 2019 r. następujące brzmienie:

[TABELA](#)

